

Sygnatura akt II Cz 297/13

POSTANOWIENIE

Dnia 11 kwietnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Grażyna Kobus

SO Barbara Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2013r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia wierzyciela (...) Spółki z o.o. w S. na postanowienie Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 14 lutego 2013r., sygn. akt I Co 35/13 o umorzeniu postępowania wywołanego wniesieniem przez wierzyciela skargi na postanowienie Komornika o zakończeniu postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 827/09 przeciwko dłużnikowi R. W.

postanawia:

I. zmienić zaskarżone postanowienie w pkt. II w ten sposób, że zasądzić od dłużnika R. W. na rzecz wierzyciela (...) Spółki z o.o. w S. 160zł tytułem kosztów postępowania;

II. zasądzić od dłużnika na rzecz wierzyciela 90zł kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem, po umorzeniu postępowania wywołanego skargą wierzyciela na postanowienie komornika o zakończeniu postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 827/09, Sąd Rejonowy nie obciążył dłużnika kosztami postępowania ze skargi na czynności komornika powołując się na przepis art. 102 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc, który pozwala w szczególnie uzasadnionych wypadkach na nieobciążanie strony przegrywającej kosztami postępowania. Oceniając natomiast okoliczności tej sprawy zwłaszcza fakt, iż podstawą uwzględnienia skargi wierzyciela przez komornika była kwestia nieprawidłowego prowadzenia postępowania egzekucyjnego przez komornika działającego na wniosek wierzyciela Sąd uznał, że koszty postępowania skargowego nie powinny obciążać dłużnika.

W zażaleniu na to postanowienie wierzyciel zarzucił mu naruszenie przepisów postępowania – art. 770 kpc oraz art. 102 kpc i wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia przez zasądzenie na jego rzecz od dłużnika kwoty 160zł tytułem kosztów postępowania skargowego oraz kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Zażalenie podlegało uwzględnieniu.

W postępowaniu egzekucyjnym odmiennie niż w postępowaniu rozpoznawczym obowiązuje zasada odpowiedzialności dłużnika za koszty egzekucji niezależnie od wyniku tego postępowania, a stosownie do art. 770 kpc, dłużnik powinien zwrócić wierzycielowi koszty niezbędne do celowego prowadzenia egzekucji. W okolicznościach rozpoznawanej sprawy wbrew odmiennemu stanowisku Sądu Rejonowego, dłużnik winien zostać obciążony kosztami

postępowania skargowego, w sytuacji gdy jego skarga na postanowienie komornika o zakończeniu postępowania egzekucyjnego okazała się zasadna i komornik swoje postanowienie uchylił przyznając, że było ono błędne.

Komornik jest organem egzekucyjnym a nie stroną postępowania egzekucyjnego wobec czego, jeśli dał on powód do wniesienia skargi na czynności komornika przez wierzyciela nie można jego obciążyć kosztami związanymi ze skargą. Wówczas zgodnie z zasadą odpowiedzialności dłużnika za celowe koszty postępowania egzekucyjnego, to on powinien je ponieść tak jakby to sąd uwzględnił skargę wierzyciela na czynności komornika.

Tym samym rację ma skarżący, iż Sąd Rejonowy naruszył przepis art. 102 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc, gdyż brak było podstaw do zastosowania dla rozliczenia kosztów postępowania skargowego zasady słuszności. Wydanie przez komornika orzeczenia, które zostało zmienione przez sąd lub komornika wobec uwzględnienia skargi nie jest szczególną okolicznością uzasadniającą zastosowanie art. 102 kpc.

Z tych przyczyn Sąd Okręgowy zmienił z mocy art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 kpc zaskarżone postanowienie i przyznał wierzycielowi od dłużnika koszty postępowania skargowego (pkt. I). O kosztach postępowania zażaleniowego orzekł zgodnie z art. 98 kpc w zw. z art. 391 § 1 kpc i art. 397 § 2 zd. 1 kpc (pkt. II).